

تأثیر درازمدت روش‌های مختلف آبیاری درختان با پساب بر تجمع فلزات سنگین در خاک

سیدحسن طباطبائی^۱، پیام نجفی^۲ و هاجر طاهری‌سودجانی^{۳*}

^۱دانشیار گروه مهندسی آب، دانشگاه شهرکرد، ^۲دانشیار گروه مهندسی خاک، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد خواراسکان، ^۳دانشجوی دکتری گروه آبیاری و زمکشی، دانشگاه صنعتی اصفهان

تاریخ دریافت: ۹۲/۴/۲۹ | تاریخ پذیرش: ۹۲/۹/۵

چکیده

نیاز روزافزون به منابع آب در مناطق مختلف جهان، استفاده از پساب‌ها را ضروری می‌سازد. هنگام استفاده از پساب‌ها باید به سلامت خاک توجه شود. در این پژوهش که طی سال‌های ۱۳۸۲-۸۵ در محدوده فضای سبز شرکت سهامی ذوب‌آهن اصفهان انجام گرفت، تأثیر آبیاری با پساب شهری و صنعتی به مدت ۳ سال بر برخی ویژگی‌های شیمیایی خاک با استفاده از ۵ روش آبیاری مختلف یعنی آبیاری سطحی (FI)، آبیاری قطره‌ای سطحی (SDI)، آبیاری قطره‌ای زیرسطحی در عمق ۳۰ سانتی‌متر (SDI_{۳۰})، آبیاری قطره‌ای زیرسطحی در عمق ۶۰ سانتی‌متر (SDI_{۶۰}) و روش آبیاری بابلر (BI) بررسی شد. نمونه‌های خاک از عمق‌های ۰-۳۰، ۳۰-۶۰ و ۶۰-۹۰ سانتی‌متر به منظور اندازه‌گیری فلزات سنگین جمع‌آوری شد. غلظت کل فلزات سنگین سرب (Pb)، کادمیوم (Cd)، کروم (Cr)، نیکل (Ni)، مس (Cu)، روی (Zn)، منگنز (Mn) در نمونه‌های خاک با استفاده از دستگاه جذب اتمی اندازه‌گیری شد. نتایج نشان داد غلظت فلزات سنگین در پساب شهری و صنعتی در طول مدت آزمایش در محدوده مجاز قرار داشت. فلزات سنگین خاک حداقل در طول دوره پژوهش عامل محدود‌کننده نبود و همچنین غلظت فلزات سنگین در محل تزریق پساب بیشتر بوده و در مجموع تیمار BI بیشترین و تیمار SDI_{۶۰} کمترین میزان فلزات سنگین را داشتند.

واژه‌های کلیدی: پساب شهری، پساب صنعتی، خاک، روش آبیاری، فلزات سنگین

* مسئول مکاتبه: hajar_taheri2001@yahoo.com

مقدمه

استفاده از پساب‌ها در کشاورزی به عنوان منبعی سرشار از عناصر غذایی مورد نیاز گیاه، به طور گسترده در مناطقی که با کمبود آب شیرین مواجه هستند، پذیرفته شده است (ناداو و همکاران، ۲۰۱۲). پساب‌های شهری و صنعتی می‌توانند برای آبیاری پارک‌های شهری و مناطق جنگلی حاشیه شهرها مورد استفاده قرار گیرند (آل‌جمال و همکاران، ۲۰۰۰) و ضمن کمک به حفاظت محیط زیست سبب بازسازی مناظر شهری شوند (پدرو، ۲۰۱۱). هنگام کاربرد پساب در مصارفی مانند آبیاری باید به سلامت خاک و گیاه توجه شود (لارینسون و همکاران، ۲۰۱۱). در ارتباط با اثر پساب بر ویژگی‌های خاک پژوهش‌های زیادی صورت گرفته است. فلزات سنگین موجود در پساب‌ها بیشتر ناشی از ورود پساب‌های کارخانجات صنعتی مختلف می‌باشد. بررسی ورود فلزات سنگین به خاک از نظر تجمع سی در خاک، جذب توسط گیاهان و آلودگی‌های آب‌های زیرزمینی دارای اهمیت است. این عناصر بدنبال تجزیه مواد آلی پساب یا لجن پساب، آزاد شده و به علت حرکت کند در خاک و محدودیت جذب آن‌ها توسط گیاه در لایه‌های سطحی خاک تجمع می‌یابند (شووال، ۱۹۸۶). استریک و ریشر (۱۹۹۷) گزارش کردند که حرکت فلزات سنگین در خاک آبیاری شده با پساب بسیار کند بوده و بیش از ۹۰ درصد کادمیوم، نیکل و سرب در عمق ۱۰-۱۵ سانتی‌متری خاک تجمع یافته‌اند. سینگ و همکاران (۲۰۰۹) گزارش کردند آبیاری با پساب شهری بر مقدار تجمع فلزات سنگین در خاک تأثیرگذار است. نفرز پساب شهری در خاک باعث افزایش غلظت کل و قابل استفاده فلزات سنگین می‌شود با توجه به این‌که پساب‌ها دارای نمک‌ها و فلزات سنگین بیشتری از منابع مرسوم مانند رودخانه‌ها، سفره‌های آبی و حوضه‌های آبخیز هستند، بنابراین ممکن است اثرات نامطلوبی بر خاک داشته باشد (لارینسون و همکاران، ۲۰۱۱). طبری و صالحی (۲۰۱۱) گزارش کردند که آبیاری با پساب شهری میزان فلزات سنگین خاک را تا ۱/۵ برابر افزایش داد که میزان این افزایش در سطح خاک بیشتر از لایه‌های زیرین بود.

وقتی منبع آب آبیاری، پساب فاضلاب باشد، آن‌گاه نگرانی‌هایی از بابت آلودگی محصولات برداشتی، تماس کارگران مزارع با عوامل بیماری‌زا و تنش‌های زیست‌محیطی در سطح مزرعه وجود دارد. در این شرایط ترجمه به روش‌های آبیاری در کنار در نظر گرفتن استانداردهای زیست‌محیطی بسیار دارای اهمیت است (نجفی و همکاران، ۲۰۰۵؛ کاپرا و اسکیلون، ۲۰۰۴؛ کوادیر و همکاران، ۲۰۱۰). هنگام استفاده از آبیاری قطره‌ای (DI) و به طور عمده آبیاری قطره‌ای زیرسطحی (SDI) هیچ تماسی بین کارگران و قسمت‌های بالای گیاه با پساب وجود ندارد، بنابراین مشکلات کمتری برای

سلامت محصول و کارگران در این زمینه ایجاد خواهد شد (ارون و همکاران، ۱۹۹۹؛ نجفی، ۲۰۰۵؛ کرادیر و همکاران، ۲۰۱۰). کاپرا و سیکرلون (۲۰۰۷) بیان کردند استفاده دوباره از پساب به روش آبیاری قطره‌ای مؤثرترین و کارآمدترین راه برای مقابله با کمبود آب برای محصولات کشاورزی و مقابله با آلودگی محیط زیست می‌باشد. عابدی‌کربایی و همکاران (۲۰۰۶) گزارش کردند که اثر دو روش آبیاری سطحی و بارانی بر افزایش میزان فلزات سنگین در خاک معنی‌دار نبود.

با توجه به این‌که استفاده از پساب‌ها در زمین‌های کشاورزی در نزدیکی تصفیه‌خانه‌ها رواج یافته است اما اطلاعات کمی در ایران در ارتباط با اثر آلودگی فلزات سنگین در خاک در عرصه‌های جنگل‌کاری و همچنین اثر سیستم‌های مختلف آبیاری با پساب بر روی تجمع فلزات سنگین در خاک در دسترس است؛ بنابراین این پژوهش با هدف بررسی اثر روش‌های مختلف آبیاری با پساب شهری و صنعتی مجموعه کارخانه ذوب آهن اصفهان بر تجمع فلزات سنگین در خاک صورت گرفت.

مواد و روش‌ها

این پژوهش طی سال‌های ۱۳۸۲-۸۵ در محدوده فضای سیز ذوب‌آهن اصفهان به مختصات جغرافیایی، طول ۴۸ درجه و ۱۵ دقیقه و عرض ۳۰ درجه و ۲۲ دقیقه انجام گرفت. اراضی بدنحوی انتخاب شد که به خط لوله فاضلاب صنعتی و همچنین به خط لوله انتقال پساب شهری ذوب‌آهن اصفهان دسترسی داشته باشد. به این منظور دو قطعه زمین هر یک به وسعت ۶۸۴۰ مترمربع، انتخاب شد. زمین مورد مطالعه پیش از این تحت کشت و آبیاری نبوده است. ویژگی‌های خاک و پساب استفاده شده به ترتیب در جداول‌های ۱ و ۲ آمده است.

بافت خاک به روش هیدرومتر، قابلیت هدایت الکتریکی توسط هدایت‌سنج، pH در عصاره اشاع و با استفاده از pH متر (متر اهم مدل ۲۶۲ تمام خردکار)، کربنات کلسیم معادل با روش تیتراسیون، کلسیم و منیزیم خاک با استفاده از تیتراسیون با EDTA، سدیم توسط فلیم‌فتومتر و غلظت کل فلزات سنگین سرب، کادمیوم، کروم، مس، منگنز، آهن با استفاده از دستگاه جذب اتمی اندازه‌گیری شدند (بیج، ۱۹۸۲). شوری پساب توسط هدایت‌سنج، pH متر (متر اهم مدل ۲۶۲ تمام خردکار)، کل ذرات معلق به روش فیلتر و کاغذ صافی، کلسیم و منیزیم با استفاده از تیتراسیون با EDTA، سدیم توسط فلیم‌فتومتر، فسفر توسط روش اولسن، پتاسیم توسط جانشینی پتاسیم توسط آمونیوم، سدیم با فلیم‌فتومتر، کربنات و بیکربنات با تیتراسیون با اسید‌کلریدریک، کلر با روش تیتراسیون و نیترات، آمونیاک، نیتریت با دستگاه کجدال اندازه‌گیری شدند (بیج، ۱۹۸۲).

نشریه مدیریت خاک و تولید پایدار جلد (۴)، شماره (۳) ۱۳۹۳

جدول ۱- ویژگی‌های خاک تا عمق ۹۰ سانتی‌متر.

Fe (میلی گرم بر کیلوگرم)	Mn (میلی گرم بر کیلوگرم)	Zn (میلی گرم بر کیلوگرم)	Cu (میلی گرم بر کیلوگرم)	Cr (میلی گرم بر کیلوگرم)	Cd (میلی گرم بر کیلوگرم)	Pb (میلی گرم بر کیلوگرم)	CaCO ₃ (برابر) کیلوگرم	pH (برابر) کیلوگرم	SAR (برابر) کیلوگرم	EC (دسی‌زیلیو بر متر) (برابر) کیلوگرم	بافت خاک (سانتی‌متر)	عفن خاک
۷/۰۴	۱۲	۰/۴	۰/۵	۰/۰۱	۰/۰۲	۰/۰۹	۰/۹	۰/۹	۰/۷۵	۰/۸	SCL	۰-۳*
۷/۰۴	۹	۰/۲۵	۰/۴	۰/۰۲	۰/۰۲	۰/۰۵	۱/۶	۰/۱	۰/۷۵	۰/۲	SCL	۰-۷*
۷/۰۴	۱/۹	۰/۴	۰/۳۵	۰/۰۵	۰/۰۲	۰/۰۵	۰/۵	۰/۵	۰/۷۵	۰/۷	SCL	۰-۹*

سیدحسن طباطبائی و همکاران

جدول ۲- میانگین ویژگی‌های پساب در طول مدت آزمایش.

Mg	Ca	Na	SAR _{sw}	SI	SAR _{adj}	TSS	pH	EC	واحد
میلی‌اکی‌والان بر لیتر						میلی‌گرم بر لیتر	(دسمی‌زیمنس بر متر)		
۱/۳	۲/۷	۱۰/۳	۷/۳	۱/۲	۱۶/۱	۱۶۴	۸/۱	۲/۲	شهری
۲/۲	۷/۴	۱۷/۰	۷/۳	۱/۲	۱۶/۰	۲۴	۸/۲	۲	صنعتی

ادامه جدول ۲- میانگین ویژگی‌های پساب در طول مدت آزمایش.

N-NO ₃	Norg	N-NH ₃	N-NO ₂	Cl	HCO ₃ ⁻	CO ₃ ²⁻	SO ₄ ²⁻	واحد
میلی‌اکی‌والان بر لیتر				میلی‌گرم بر لیتر	میلی‌گرم بر لیتر	میلی‌گرم بر لیتر	میلی‌گرم بر لیتر	میلی‌اکی‌والان بر لیتر
۰/۸	۲۹/۵	۴/۷	۱۳/۳	۷/۳	۴/۸	۰/۴	۳/۱	شهری
۰/۰۰۱	۸/۵	۵/۶	۴/۲	۱۲/۳	۲/۲	۰	۱۶/۶	صنعتی

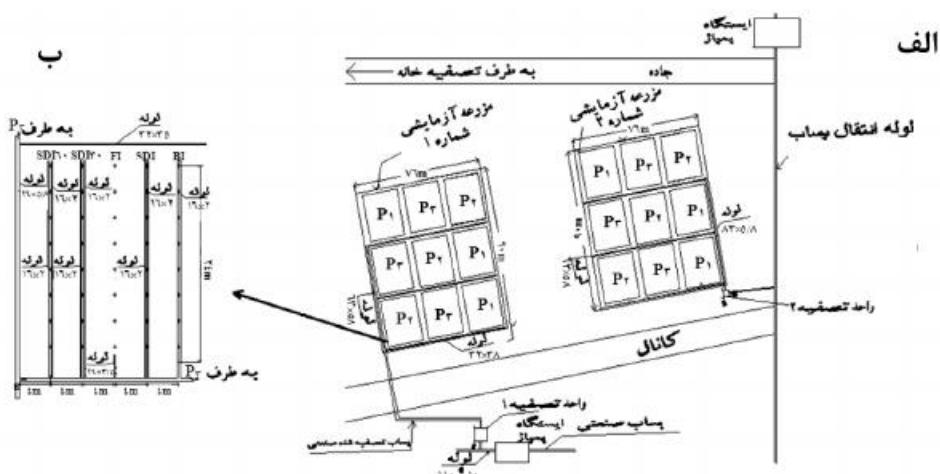
به منظور آماده‌سازی زمین ابتدا علف‌های هرز در محوره تحت مطالعه حذف شد. براساس نقشه طراحی (شکل ۱)، فاضلاب صنعتی پس از پمپاژ تروسط پمپ خانه مرکزی بوسیله یک انشعاب با لوله ۱۱۰ میلی‌متر به واحد تصفیه SDI انتقال و از آنجا بوسیله یک خط لوله ۶۳ میلی‌متر به قطعه زمین انتخابی منتقل شد. پساب شهری نیز از طریق یک لوله ۱۱۰ میلی‌متر به واحد تصفیه SDI طراحی شده در ضلع جنوبی قطعه زمین انتقال یافت و سپس بوسیله یک لوله ۶۳ میلی‌متر به قطعه انتخابی انتقال داده شد (شکل ۱).

برای دست‌یابی به اهداف این پژوهش، یک طرح اسپلیت اسپلیت پلات (Split-Split-Plot design) در قالب طرح پایه بلورک‌های کامل تصادفی طراحی گردید. تیمارهای آبیاری شامل آبیاری جویچه‌ای (FI)، آبیاری قطره‌ای سطحی (SDI)، آبیاری قطره‌ای زیرسطحی در عمق ۳۰ سانتی‌متر (SDI_{۳۰})، آبیاری قطره‌ای زیرسطحی در عمق ۶۰ سانتی‌متر (SDI_{۶۰}) و آبیاری بابلر (BI) بودند. همه تیمارهای بالا در قطعات مجزا برای پساب شهری و صنعتی تکرار گردید. برای هر قطعه ۵ تیمار که با ۹ تکرار، ۳۶۰ عدد درخت و در مجموع ۷۲۰ درخت برای دو قطعه منظر شد.

برای اجرای خطرط لوله اصلی (لوله‌های ۶۳ میلی‌متر و ۳۲ میلی‌متر) ترانشه‌هایی به عمق ۵۰ سانتی‌متر حفر گردید و لوله‌ها نصب گردیدند. همچنین برای تیمارهای آبیاری قطره‌ای زیرسطحی به عمق‌های ۳۰ و ۶۰ سانتی‌متر ترانشه‌هایی حفر گردید و لوله‌های فرعی (Lateral) با

نشریه مدیریت خاک و تولید پایدار جلد (۴)، شماره (۳) ۱۳۹۳

قطر ۱۶ میلی متر به فاصله ۵۰ سانتی متر از یکدیگر و در هر خط به فاصله هر ۳ متر یک قطره چکان منظور شد. به این ترتیب برای هر درخت ۲ دیرپیر با دبی ۴ لیتر در ساعت به فاصله ۵۰ سانتی متر از یکدیگر نصب گردید که متناسب با تیمار در نظر گرفته در عمق خاک نصب گردیدند. برای تیمار آبیاری بابلر برای هر درخت یک عدد بابلر پایه کوتاه با دبی حداقل ۸ لیتر در ساعت منظور شد. علاوه بر این تیمار آبیاری جویجه‌ای بد عنوان شاهد در نظر گرفته شد که از طریق یک عدد شیر در ابتدای هر ردیف آبیاری انجام شد. به منظور جلوگیری از گرفتگی دیرپیرهای داخل خط زیر سطحی به شعاع ۵ سانتی متر فیلتر شنی منظور شد (شکل ۱). همچنین برای خطرط اصلی لوله‌ها نیز تا عمق ۶۰ سانتی متر ترانشه کشی انجام شد.

سیدحسن طباطبائی و همکاران

در ابتدای دوره رشد گیاهان از خاک اولیه در نقاط مختلف نمونه برداری شد. همچنین در پایان طرح (۳ سال بعد) از محل تیمارها تا عمق ۹۰ سانتی متری نمونه برداری انجام شد. تعداد ۷۲۰ نمونه برداشت شد و نمونه های خاک هوا خشک، کربیده و در الک ۲ میلی متری بر طبق روش استاندارد عبور داده، مخلوط گردیده و برای تجزیه شیمیایی آماده گردید (کلوت، ۱۹۸۶).

غلفت کل فلزات سنگین سرب، نیکل، کادمیوم، روی، کروم و منگنز در عصاره خاک با استفاده از دستگاه جذب اتمی و استفاده از استانداردهای تهیه شده تعیین و بر حسب میلی گرم در کیلوگرم وزن خشک خاک محاسبه و گزارش گردید (پیج، ۱۹۸۲).

برای تجزیه و تحلیل و پردازش داده ها از برنامه آماری SPSS استفاده گردید. مقایسه میانگین ها با آزمون دانکن در سطح احتمال ۵ درصد صورت گرفت.

نتایج و پژوهش

بررسی میزان فلزات سنگین در پساب شهری و صنعتی غیر سMI ذوب آهن اصفهان: در جدول ۳ مقدار فلزات سنگین در پساب شهری و صنعتی به همراه استاندارد Rowe (راهن و عبدالمحیج، ۱۹۹۵) نشان داده شده است. با ترجمه به جدول غلفت همه فلزات سنگین به غیر از عنصر کادمیوم در پساب صنعتی در محدوده مجاز قرار دارد البته مقدار منگنز و آهن در خاک پساب صنعتی بیشتر از پساب شهری است که با ترجمه به فقیر بودن خاک های این منطقه می تواند سبب تقریت این خاک ها شود.

جدول ۳- غلفت فلزات سنگین در پساب شهری و صنعتی غیرسمی ذوب آهن اصفهان بر حسب میلی گرم بر لیتر.

استاندارد Rowe (راهن و عبدالمحیج، ۱۹۹۵)	پساب صنعتی			پساب شهری			پارامتر میانگین
	دامنه تغییرات	میانگین	دامنه تغییرات	میانگین	دامنه تغییرات	میانگین	
۵	۰/۰۱ ۰/۰۶	۰/۰۴	ne	ne	ne	Fe	
۰/۲	۰/۰۳ ۰/۱۱	۰/۱	۰/۰۳ ۰/۱۶	۰/۱۱	۰/۱۱	Mn	
۰/۲	ne	ne	ne	ne	ne	Cu	
۰/۲	ne	ne	ne	ne	ne	Zn	
۰/۱	۰/۰۱ ۰/۰۳	۰/۰۲	۰/۰۱ ۰/۰۳	۰/۰۲	۰/۰۲	Cr	
۵	۰/۱۷ ۰/۶۶	۰/۴۱	۰/۲ ۰/۸	۰/۴	۰/۴	Pb	
۰/۰۱	۰/۰۱ ۰/۰۲	۰/۰۱۵	۰/۰۱ ۰/۰۱	۰/۰۱	۰/۰۱	Cd	

ne: غیرقابل قبول در محدوده اندازه گیری دستگاه.

 تغییرات مدیریت خاک و تولید پایدار جلد (۴)، شماره (۳) ۱۳۹۳

تغییرات سرب در خاک: حد معمول سرب در خاک بین ۲-۲۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم است (پدررو، ۲۰۱۱). با توجه به شکل‌های ۲ و ۳ اعمال تیمارها باعث افزایش سرب بدويژه در خاک سطحی شد اما این افزایش از مقادیر آستانه بسیار کمتر است. براساس شکل ۲ در لایه سطحی بیشترین مقدار سرب در تیمار SDI_۶ مشاهده شد که با SDI و BI اختلاف معنی‌دار داشت. در لایه ۳۰ تا ۶۰ بیشترین میزان سرب در تیمارهای SDI_۶ و SDI_۲ مشاهده شد و در لایه آخر، بیشترین مقدار با اختلاف معنی‌دار در سطح ۵ درصد در SDI_۶ مشاهده شد. در تیمارهای آبیاری پایلوت صنعتی BI در لایه اول با اختلاف معنی‌دار با تیمارهای SDI و SDI_۶ بیشترین میزان سرب را داشته در حالی که در لایه ۳۰-۶۰ سانتی‌متر SDI_۶ با اختلاف معنی‌دار با سایر تیمارها دارای بیشترین مقدار سرب است. فلور و همکاران (۱۹۷۷) گزارش کردند که در خاک‌های آبیاری شده با پساب مقادیر قابل توجهی از فلزات سنگین در این خاک‌ها، مربوط به استفاده از فاضلاب‌های صنعتی می‌باشد که بیشترین تجمع فلزات در لایه‌های سطحی خاک صورت می‌گیرد. پدررو (۲۰۰۹) با کاربرد پساب به مدت یک‌سال برای آبیاری درختان مرکبات افزایش غیرمعنی‌دار در میزان سرب خاک را گزارش داد.

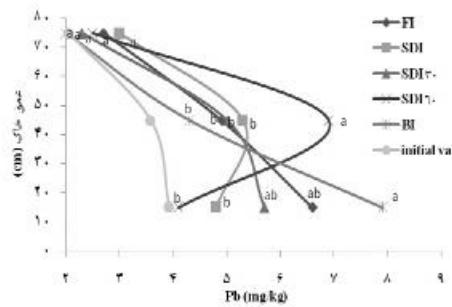
تغییرات کادمیوم در خاک: حد معمول کادمیوم در خاک بین ۰/۰۱-۰/۰۷ میلی‌گرم بر کیلوگرم است (پدررو، ۲۰۱۱). در شکل‌های ۴ و ۵ میزان کادمیوم قابل جذب موجود در خاک پایلوت‌ها قبل و بعد از اعمال تیمارها را نشان داده شد. براساس این شکل اولاً اعمال تیمارها باعث افزایش کادمیوم شده است اما این افزایش با مقادیر آستانه مجاز بسیار فاصله داشت. بررسی آماری و مقایسه میانگین‌ها نشان داد که اختلاف معنی‌داری در سطح احتمال ۵ درصد میان تیمارها وجود نداشت. در مجموع در هر دو پایلوت مورد مطالعه میزان کادمیوم در روش آبیاری FI و BI کمتر از روش آبیاری قطره‌ای بود اما اختلاف معنی‌دار نشد. عابدی‌کرپایی و همکاران (۲۰۰۶) گزارش کردند که کاربرد پساب برای آبیاری باعث افزایش میزان کادمیوم خاک شد اما این افزایش معنی‌دار نبود. پدررو (۲۰۰۹) با کاربرد پساب به مدت یک‌سال برای آبیاری درختان مرکبات کاهش کادمیوم خاک را گزارش کرد. طبری و صالحی (۲۰۱۱) بر اثر کاربرد پساب شهری تغییری در میزان کادمیوم خاک گزارش نکردند.

تغییرات کروم در خاک: براساس شکل‌های ۶ و ۷ اعمال تیمارهای مورد مطالعه باعث افزایش کروم در خاک شد. میزان مجاز کروم ۰-۵ میلی‌گرم بر کیلوگرم است (پدررو، ۲۰۱۱). با توجه به شکل‌ها

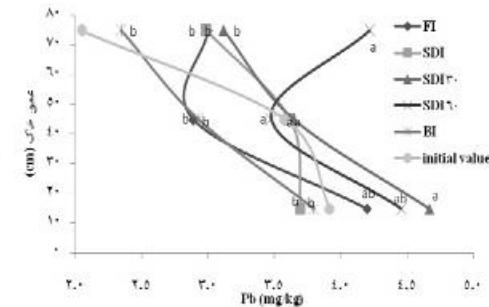
مقادیر کروم در پایلوت‌ها بسیار کمتر از سطح مجاز توصیه شده در خاک است. همچنین مقادیر مرجوed در دو پایلوت شهری و صنعتی تفاوت چندانی با یکدیگر ندارند. براساس شکل ۶ در دو لایه اول بین مقادیر ۵ تیمار اختلاف معنی‌دار وجود نداشت ولی همین بررسی در لایه ۶۰-۹۰ سانتی‌متر اختلاف معنی‌دار بین SDI_{۶۰} با سایر تیمارها نشان داد که علت این امر را می‌توان به محل تزریق پساب نسبت داد. ولی از آنجایی که این مقادیر از ۱/۰ نیز کمتر است، اختلاف‌های هر چند معنی‌دار است ولی قابل صرف‌نظر کردن است. براساس شکل ۷ در پایلوت صنعتی بین تیمارها اختلاف معنی‌دار مشاهده نشد. بدلاً‌وهو تغییرات در خاک روند مشخصی را نشان نمی‌دهد. به‌طور میانگین میزان جذب کروم در خاک نسبت به ابتدای دوره در عمق ۳۰-۶۰ و ۶۰-۹۰ به‌ترتیب ۴۷۷، ۱۷۲ و ۸ درصد افزایش داشته است. پدررو (۲۰۰۹) با کاربرد پساب به‌مدت یک‌سال برای آبیاری درختان مرکبات افزایش کروم خاک را گزارش کرد. طبیعی و صالحی (۱۳۹۰) نیز در اثر کاربرد پساب شهری افزایش کروم خاک به‌خصوص در لایه سطحی را گزارش کردند.

تغییرات نیکل در خاک: میزان مجاز نیکل در خاک ۱۰-۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم است (پدررو، ۲۰۱۱). با توجه به شکل‌های ۸ و ۹ مقادیر نیکل در پایلوت‌ها بسیار کمتر از سطح مجاز توصیه شده در خاک است. همچنین مقادیر نیکل مرجوed در دو پایلوت شهری و صنعتی تفاوت چندانی با یکدیگر ندارند. براساس شکل ۸ در لایه اول بین مقادیر ۵ تیمار اختلاف قابل توجهی وجود نداشت. ولی همین بررسی در لایه ۳۰-۶۰ سانتی‌متر اختلاف معنی‌دار بین SDI_{۶۰} با تیمارهای BI و FI نشان داد. همچنین در لایه ۶۰-۹۰ سانتی‌متر BI کمترین مقدار را نشان داده است و از نظر مقایسه میانگین‌ها با سایر تیمارها اختلاف معنی‌دار دارد. با توجه به شکل ۹ در لایه سطحی پایلوت صنعتی بین تیمارهای آبیاری اختلاف معنی‌دار وجود نداشت ولی در لایه ۳۰-۶۰ سانتی‌متر تیمارهای SDI_{۶۰} و BI با اختلاف معنی‌دار کمترین مقدار را دارند که با توجه به قرار گرفتن قطره‌چکان در عمق ۶۰ سانتی‌متری در تیمار SDI_{۶۰} و حرکت عمقی کم در BI قابل توجیه است. عابدی‌کرپایی و همکاران (۲۰۰۶) گزارش کردند که کاربرد پساب برای آبیاری باعث افزایش میزان نیکل خاک شد اما این افزایش معنی‌دار نبود. پدررو (۲۰۰۹) با کاربرد پساب به‌مدت یک‌سال برای آبیاری درختان مرکبات کاهش میزان نیکل خاک را گزارش کرد اما این تغییر معنی‌دار نبود.

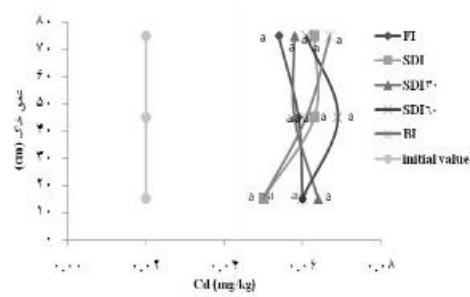
نشریه مدیریت خاک و تولید پایدار جلد (۴)، شماره (۳) ۱۳۹۳

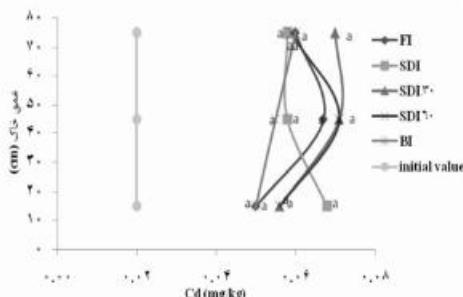
شکل ۳- مقایسه میزان سرب موجود در خاک تیمارهای آبیاری پایلوت صنعتی.

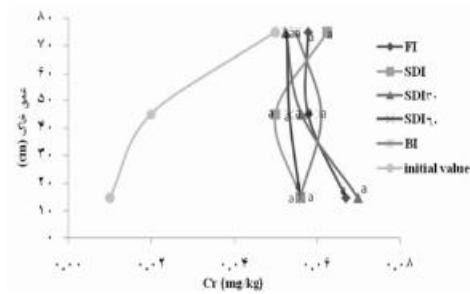
شکل ۲- مقایسه میزان سرب موجود در خاک تیمارهای آبیاری پایلوت شهری.

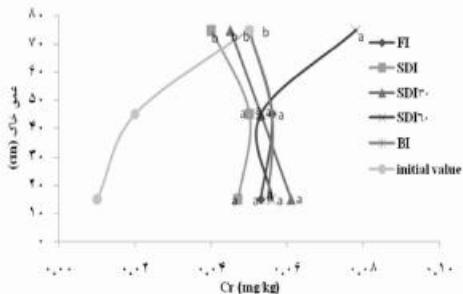
شکل ۵- مقایسه میزان کادمیوم موجود در خاک تیمارهای آبیاری پایلوت صنعتی.

شکل ۴- مقایسه میزان کادمیوم موجود در خاک تیمارهای آبیاری پایلوت شهری.

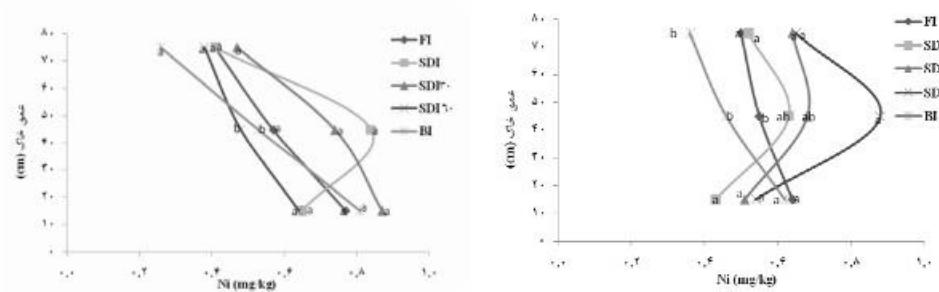

شکل ۷- مقایسه میزان کروم موجود در خاک تیمارهای آبیاری پایلوت صنعتی.

شکل ۶- مقایسه میزان کروم موجود در خاک تیمارهای آبیاری پایلوت شهری.

سیدحسن طباطبائی و همکاران

شکل ۹- مقایسه میزان نیکل موجود در خاک تیمارهای آبیاری پایلوت صنعتی.

شکل ۸- مقایسه میزان نیکل موجود در خاک تیمارهای آبیاری پایلوت شهری.

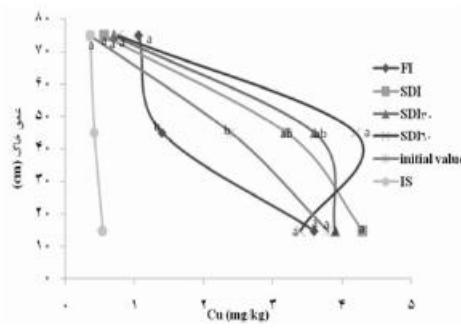
FI: آبیاری جویجه‌ای، SDI: آبیاری قطره‌ای سطحی، SDI_s: آبیاری قطره‌ای زیرسطحی در عمق ۳۰ سانتی‌متر، SDI_b: آبیاری قطره‌ای زیرسطحی در عمق ۶۰ سانتی‌متر و BI: آبیاری پابلر.

تغییرات مس در خاک: میزان مجاز مس ۱-۱۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم است (پدررو، ۲۰۱۱). نتایج آنالیز خاک نشان داد که میزان مس قابل جذب با مقدار اولیه خاک تفاوت قابل ترجیح داشت. این تفاوت در لایه سطحی به شدت بیشتری نمود داشت. در پایلوت صنعتی میزان مس لایه سطحی به طور متوسط در حدود ۲ برابر این مقدار در پایلوت شهری است. در لایه ۳۰-۶۰ سانتی‌متر با مقدار کمتری همین روند تداوم یافته است. در لایه ۶۰-۹۰ سانتی‌متر مقدار این پارامتر در پایلوت صنعتی بدشت نسبت به دو لایه قبلی کاهش یافته و به مقدار اولیه نزدیک شد که این پدیده نشان می‌دهد در این پایلوت Cu نا لایه سوم حرکت نداشته است. در مورد پایلوت شهری تغییرات در ۳ لایه تقریباً ثابت است و در هر ۳ لایه اختلاف با خاک اولیه زیاد است. ولی در هر صورت این مقدار در هر دو پایلوت، پایین‌تر از حد مجاز و حتی پایین‌تر از حدود معمول آن در خاک است (شکل‌های ۱۰ و ۱۱). در هر دو پایلوت در لایه سطحی بین تیمارهای آبیاری اختلاف معنی‌دار وجود ندارد ولی در لایه ۳۰-۶۰ سانتی‌متر تیمارهای SDI_b بیشترین و FI و BI با اختلاف معنی‌دار کمترین مقدار مس را داشته‌اند که با ترجیح به قرار گرفتن قطره‌چکان در عمق ۶۰ سانتی‌متری در تیمار SDI_b و حرکت عمقی کم در BI قابل توجیه است. عابدی‌کوپایی و همکاران (۲۰۰۶) و صابر (۱۹۸۶) گزارش کردند که کاربرد پساب برای آبیاری سطحی میزان مس خاک شد اما این افزایش معنی‌دار نبود و همچنین بیان کردند که توزیع مس در خاک یکنواخت می‌باشد.

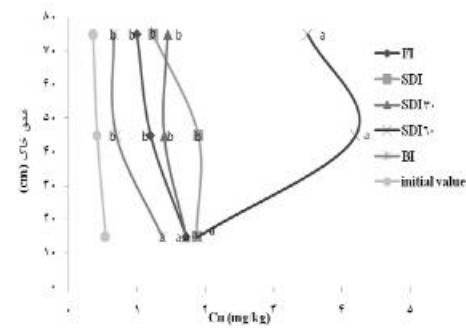
روی (Zn): میزان روی مجاز در خاک ۳-۲۰ میلی گرم بر کیلوگرم است (پدررو، ۲۰۱۱). در مورد عنصر روی نیز هر چند که میزان روی موجود در پساب شهری و صنعتی در نمونه‌های برداشت شده ناچیز مشاهده شد ولی نتایج آنالیز خاک نشان داد که میزان روی قابل جذب با مقادیر اولیه خاک تفاوت قابل ترجیح داشت. این تفاوت در لایه سطحی بهشت بیشتری نمود دارد. همچنین در این لایه خاک پایلوت صنعتی میزان Zn به طور متوسط در حدود ۲ برابر این مقدار در خاک پایلوت شهری است (مشابه همان روندی که در مورد Cu مشاهده شد). مقادیر روی در هر دو پایلوت، پایین‌تر از حد مجاز و حتی پایین‌تر از حدود معمول آن در خاک است. تحلیل وضعیت حرکت عنصر روی در خاک پایلوت شهری مشابه تحلیل سایر فلزات سنگین است با تفاوت که در پایلوت شهری حرکت روی در تیمار SDI₆ با اختلاف معنی‌دار در لایه سوم به حداقل مقدار می‌رسد در حالی که در پایلوت صنعتی این پدیده در لایه دوم مشاهده شده است (شکل‌های ۱۲ و ۱۳). این پدیده احتمالاً بهشت کم‌تر دیگر در پایلوت شهری نسبت به صنعتی مرتبط است. عابدی کرباین و همکاران (۲۰۰۶) و پدررو (۲۰۰۹) گزارش کردند که کاربرد پساب با آبیاری سطحی باعث افزایش میزان روی خاک شد اما این افزایش معنی‌دار نبود. همچنین بیان کردند میزان روی با افزایش عمق خاک کاهش یافت. بول و همکاران (۱۹۸۶) نیز گزارش کردند استفاده از پساب به مدت ۱۶ سال باعث افزایش روی تا حد سمی در خاک شد. پدررو (۲۰۰۹) با کاربرد پساب به مدت یکسال برای آبیاری درختان مرکبات افزایش معنی‌داری در میزان روی در خاک را گزارش کرد.

منگنز (Mn): میزان منگنز قابل جذب در خاک پایلوت شهری و صنعتی هر چند نسبت به خاک اولیه افزایش قابل توجه داشت اما با توجه به این که میزان منگنز مجاز در خاک ۱۷۰۰-۲۵۰ میلی گرم بر کیلوگرم است (پدررو، ۲۰۱۱) بنابراین این افزایش همچنان از سطح معمول و مجاز این عنصر در خاک زراعی کم‌تر و افزایش بیش‌تر از این نیز در حاصلخیزی و افزایش عناصر ماکرو مورد نیاز گیاهان مورد مطالعه مؤثر است. نتایج نشان داد که به طور متوسط خاک اولیه حدود ۹ میلی گرم در کیلوگرم منگنز داشته است در حالی که در آبیاری با پساب شهری و صنعتی در طول مدت پژوهش میزان این عنصر را به ترتیب به ۱۸/۶ و ۲۰/۳ میلی گرم بر کیلوگرم رسانده است. براساس شکل‌های ۱۴ و ۱۵ در خاک سطحی میزان جذب منگنز در پایلوت صنعتی بیش‌تر از پایلوت شهری بوده و در عمق خاک عکس این روند مشاهده شد. تحلیل وضعیت حرکت عنصر منگنز در خاک پایلوت شهری مشابه تحلیل سایر فلزات سنگین است. پایلوت شهری حرکت منگنز در تیمار SDI با اختلاف معنی‌دار در

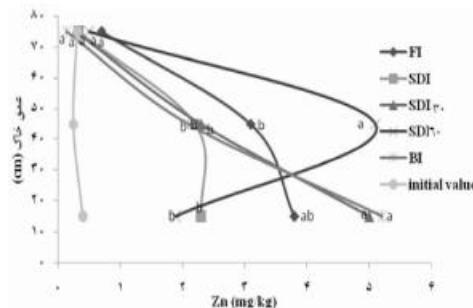
لایه اول به حداقل مقدار رسید و با افزایش عمق کاهش یافت که این روند در پایلوت صنعتی نیز تقریباً مشابه بود. در هر دو پایلوت مورد مطالعه در تیمار SDI₆ بیشترین میزان منگنز در عمق ۳۰-۶۰ سانتی‌متری مشاهده شد در حالی که در سایر تیمارها بیشترین میزان منگنز در عمق سطحی بود که با افزایش عمق خاک از میزان آن کاسته شد. عابدی‌کربایی و همکاران (۲۰۰۶) گزارش کردند که کاربرد پساب برای آبیاری باعث افزایش معنی‌دار میزان منگنز خاک شد و با افزایش عمق خاک میزان منگنز کاهش یافت. پدررو (۲۰۰۹) با کاربرد پساب بدمنت یک‌سال برای آبیاری درختان مرکبات افزایش منگنز خاک را گزارش کرد، اما این افزایش معنی‌دار نبود.

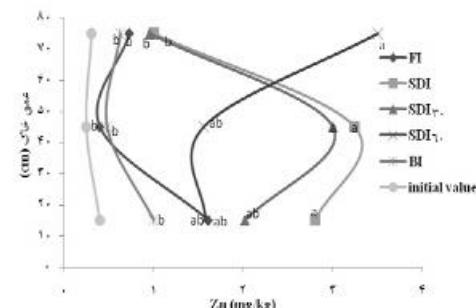
شکل ۱۱- مقایسه میزان مس موجود در خاک تیمارهای آبیاری پایلوت صنعتی.

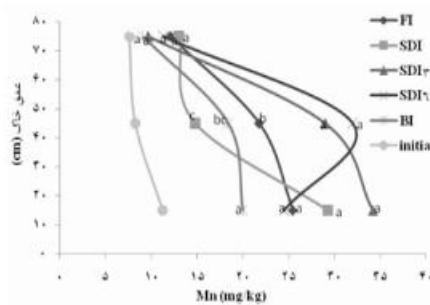
شکل ۱۰- مقایسه میزان مس موجود در خاک تیمارهای آبیاری پایلوت شهری.

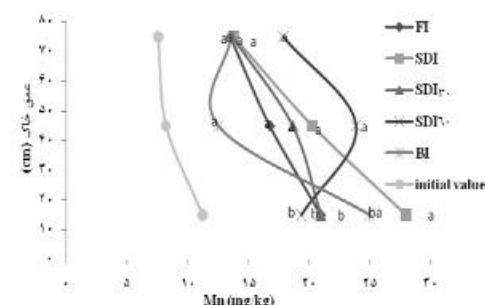
شکل ۱۳- مقایسه میزان روی موجود در خاک تیمارهای آبیاری پایلوت شهری.

شکل ۱۲- مقایسه میزان روی موجود در خاک تیمارهای آبیاری پایلوت شهری.

شکل ۱۵- مقایسه میزان منگنز موجود در خاک تیمارهای آبیاری پایلوت صنعتی.

شکل ۱۴- مقایسه میزان منگنز موجود در خاک تیمارهای آبیاری پایلوت شهری.

آبیاری جویجدهای، SDI: آبیاری قطره‌ای سطحی، SDI_r: آبیاری قطره‌ای ذیرسطحی در عمق ۳۰ سانتی‌متر، SDI_{r\cdot}: آبیاری قطره‌ای ذیرسطحی در عمق ۶۰ سانتی‌متر و BI: آبیاری باپلر.

لازم به ذکر است که در این مقاله اثرات ناشی از نوع درختان بر مقدار تجمع فلزات سنگین دیده نشده است و مقادیر ذکر شده میانگین مقادیر مشاهداتی در خاک هر سه نوع درخت است. البته همان‌گونه که در نتایج مشاهده می‌شود تجمع فلزات سنگین پس از ۳ سال کاربرد در هیچ‌کدام از تیمارها به حد بحرانی نرسیده است ولی در جهت اطمینان برای کاربرد بلندمدت پساب و جلرگیری از ورود فلزات سنگین به اراضی توصیه می‌شود با اعمال تصفیه‌خانه کارا از ورود برخی عناصر به خصوص کادمیوم و منگنز به سیستم آبیاری جلرگیری شود.

نتیجه‌گیری کلی

نتایج بدست آمده از این پژوهش بدشرح زیر خلاصه می‌شود:

غلهای همه فلزات سنگین به غیر از عنصر کادمیوم در پساب صنعتی در محدوده مجاز قرار دارد البته مقادیر منگنز و آهن در خاک پساب صنعتی بیشتر از پساب شهری است که با ترجیح به فقیر بودن خاک‌های این منطقه کاربرد پساب می‌تواند سبب تقریبت این خاک‌ها شود.

با ترجیح به نتایج خاک در مجموع فلزات سنگین یک عامل محدودکننده حدائق در طول دوره پژوهش به حساب نمی‌آیند و فقط میزان کادمیوم در پساب صنعتی از میزان مجاز بیشتر است. در

بیشتر موارد غلظت فلزات سنگین خاک پایلوت صنعتی بیشتر از پایلوت شهری است. به عبارت دیگر حرکت فلزات سنگین در پایلوت شهری بیشتر از پایلوت صنعتی مشهود است. در بیشتر موارد تجمع فلزات سنگین در سطح خاک در پایلوت صنعتی بیش از پایلوت شهری برده است و غلظت فلزات سنگین در محل تزریق پساب بیشتر برده که علت این امر را می‌توان به پویایی کم این فلزات و حرکت ضعیف آنها به سمت لایه‌های پایین‌تر دانست. در تیمارهای مورد مطالعه غلظت فلزات سنگین در مجموع در تیمار SDI₆₀ بیشترین و در تیمار BI کمترین میزان برده است.

سپاسگزاری

نویسنده‌گان بر خود لازم می‌دانند از حمایت‌های مالی شرکت ذوب‌آهن اصفهان که هزینه انجام این پژوهش را پرداخت نمودند تشکر نمایند. همچنین از دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوارسگان که در انجام این پژوهش ما را یاری نمودند نیز سپاسگزاری می‌گردد.

منابع

1. Abedi-Koupai, J., Mostafazadeh-Fard, B., Afyuni, M., and Bagheri, M.R. 2006. Effect of treated wastewater on soil chemical and physical properties in an arid region. *Plant Soil Environ.* 52: 8. 335-344.
2. Al-Jamal, M.S., Sammis, T.W., Mexal, J.G., Picchioni, G.A., and Zachritz, W.H. 2000. A growth irrigation scheduling model for wastewater use in forest production. *Agricultural Water Management.* 56: 57-79.
3. Page, A.L., Miller, R.H., and Keeney, D.R. 1982. *Methods of Soil Analysis. Part 2.* America Society of Agronomy. Soil Science Society of America. Madison, Wisconsin USA. Pp: 449-479.
4. Boll, R., Dernbach, H., and Kayser, R. 1986: Aspects of land disposal of wastewater as percieved in Germany. *Water Sci. Technol.* 18: 383-390.
5. Capra, A., and Scicolone, B. 2004. Emitter and filter tests for wastewater reuse by drip irrigation. *Agricultural Water Management.* 68: 135-149.
6. Capra, A., and Scicolone, B. 2007. Recycling of poor quality urban wastewater by drip irrigation systems. *J. Clean. Prod.* 15: 1529-1534.
7. Flores, L, Blas, G., Hernandez, G., and Arcala, R. 1997. Distribution and sequential extraction of some heavy metals from soils irrigated with waste water from Mexico City. *J. Water, Air and Soil Poll.* 98: 105-117.

نشریه مدیریت خاک و تولید پایدار جلد (۴)، شماره (۳) ۱۳۹۳

- 8.Kloke, A., Sauerbeck, D.R., and Vetter, H. 1984. The contamination of soils and plants with heavy metals and the transnational food chains, P 113-141. In: Nriagu, J.O. (Ed.), *Changing metal cycles and human Health*. Berlin, Springer Verlag.
- 9.Laurenson, S., Bolan, N.S., Smith, E., and McCarthy, M. 2011. Review: Use of recycled wastewater for irrigating grapevines. *Austr. J. Grape Wine Res.* 18: 1-10.
- 10.Najafi, P., Mousavi, S.F., and Feizi, M. 2005. Effect of application of municipal wastewater effluent irrigation in different ways apples ground. *J. Agric. Sci. Natur. Resour.* 12: 1. 61-70.
- 11.Najafi, P. 2005. Effects of using subsurface drip irrigation and treated municipal wastewater in irrigation of tomato. *Pak. J. Biol. Sci.* 9: 14. 2672-2676.
- 12.Nadav, I., Arye, G., Tarchitzky, J., and Chen, Y. 2012. Enhanced infiltration regime for treated-wastewater purification in soil aquifer treatment (SAT). *J. Hydrol.* 421: 275-283.
- 13.Oron, G., Campos, C., Gillerman, L., and Salgot, M. 1999. Wastewater treatment, renovation and reuse for agricultural irrigation in small communities. *J. Agric. Water Manage.* 38: 3. 223-234.
- 14.Pedrero, F., Kalavrouziotis, L., Alarcón, J., Koukoulakis, P., and Asano, T. 2011. Use of treated municipal wastewater in irrigated agriculture-Review of some practices in Spain and Greece. *Agricultural Water Management.* 97: 1233-1241.
- 15.Pedrero, F., and Alarcón, J. 2009. Effects of treated wastewater irrigation on lemon trees. *J. Desalination.* 246: 631-639.
- 16.Qadir, M., Wichelns, D., Raschid-Sally, L., McCornick, P.G., Drechsel, P., Bahri, A., and Minhas, P.S. 2010. The challenges of wastewater irrigation in developing countries. *Agricultural Water Management.* 97: 561-568.
- 17.Rowe, D.R., and Abdel-Magid, J.M. 1995. *Handbook of wastewater reclamation and reuse*. Lewis Publisher by CRC Press Inc. 195p.
- 18.Saber, M.S.M. 1986. Prolong effect of land disposal of human waste on soil conditions. *Water Science and Technology.* 18: 7. 371-374.
- 19.Singh, A., Sharma, R.J., Agrawal, M., and Marshall, F. 2009. Effects of Wastewater Irrigation on Physicochemical Properties of Soil and Availability of Heavy Metals in Soil and Vegetables. *Communications in Soil Science and Plant Analysis.* 40: 22. 3469-3490.
- 20.Streck, T., and Richter, J. 1997: Heavy metal displacement in a sandy soil at the field scale: I. Measurements and parameterization of sorption. *J. Environ. Qual.* 26: 49-56.
- 21.Shuval, H.I., Adin, A., Fattal, B., Rawitz, E., and Yekutiel, P. 1986. *Wastewater Irrigation in Developing Countries: Health Effects and Technical Solutions* (World Bank Technical Paper), 325p.
- 22.Tabari, M., and Salehi, A. 2011. Effect of treated Municipal wastewater on heavy metals in soils. *J. Environ. Sci. Technol.* 13: 4. 49-59.

*J. of Soil Management and Sustainable
Production, Vol. 4(3), 2014
<http://ejsm.s.gau.ac.ir>*

Long-term effects of different irrigation methods with wastewater on heavy metals accumulation in soil

S.H. Tabatabaei¹, P. Najafi² and *H. Taheri-Sodejani³

¹Associate Prof., Dept. of Water Engineering, Shahrekord University,

²Associate Prof., Dept. of Soil Engineering, Islamic Azad University, Khorasan Branch,

³Ph.D. Student, Dept. of Irrigation and Drainage, Isfahan University of Technology

Received: 07/20/2013; Accepted: 11/26/2013

Abstract

Demand for water resources in different parts of the world, necessitates the use of wastewater. In using wastewater the soil health must be considered. This study was carried out at Green Space Zob Ahan in the years 2001 to 2004. In this study, the effects of urban and industrial wastewater irrigation on some chemical properties of soil for three years by using five different irrigation treatments were examined. The treatments were as following: surface irrigation (FI), surface drip irrigation (SDI), subsurface drip irrigation in 30 cm depth (SDI₃₀), Sub surface drip irrigation in 60 cm depth (SDI₆₀) and Bubbler irrigation (BI). At the end of the experiments, solid samples were taken of the soil of zero to 30, 30 to 60 and 60 to 90 cm depth in order to measure the heavy metal. Lead (Pb), cadmium (Cd), chromium (Cr), nickel (Ni), copper (Cu), zinc (Zn) and manganese (Mn) were measured using atomic absorption in soil samples. Results showed that the concentration of heavy metals in urban and industrial wastewater is in an allowable range and heavy elements of soil are not a limiting factor. And also concentration of heavy metals was higher in the zone of wastewater injection and as whole treatments SDI₆₀ and BI respectively had the highest and least amounts of heavy metals.

Keywords: Heavy metal, Industrial wastewater, Irrigation methods, Soil, Urban wastewater

* Corresponding Authors; Email: hajar_taheri2001@yahoo.com

